

brandinspektørerne har været så gunstige, at institutionen bør bibeholdes.

Justitsministeriet er endvidere enig med kommissionen i, at det nuværende antal af distriktsbrandinspektører næppe i det lange løb vil vise sig at være tilstrækkeligt. Der er i øjeblikket antaget 6 distriktsbrandinspektører, og det må erkendes, at deres områder er så store, at det kan være vanskeligt for dem fuldt ud at opfylde deres opgave. Justitsministeriet vil derfor anse det for ønskeligt, at loven hjemler mulighed for en udvidelse af antallet, men anser det på den anden side ikke for sandsynligt, at der i en overskuelig fremtid vil blive brug for mere end 10-12 distriktsbrandinspektører.

Til § 18.

Paragraffen, der svarer til kommissionsudkastets § 21, indeholder bestemmelse om oprettelse af et brandråd til afløsning af det hidtil eksisterende brandudvalg. Det nuværende brandudvalg består af 4 medlemmer, hvoraf de 3 repræsenterer brandteknisk sagkundskab, nemlig henholdsvis Københavns Brandvæsen, Dansk Brandværns-Komité og Dansk Brandinspektørforening, medens det 4. medlem repræsenterer justitsministeriet. Udvalget har i de forløbne år behandlet alle principielle spørgsmål vedrørende brandvæsenets organisation, således spørgsmål vedrørende brandvæsenets mandskab, brandvæsenernes materiel samt principielle og konkrete sager om godkendelse af overenskomster af den i forslaget § 6, stk. 1, omhandlede karakter. Derudover har brandudvalget foretaget regelmæssige inspektioner af brandvæsenerne rundt om i landet, og i de tilfælde, hvor der ved inspektionerne er konstateret mangler, er disse mangler blevet påtalt, og det er påset, at manglerne er blevet afhjulpet.

I forslaget er brandrådets medlemstal fastsat til 7 i stedet for som af kommissionen foreslået 9.

De kommunale organisationer udpeger derefter 3 medlemmer, civilforsvaret og brandinspektørforeningen får hver 1 repræsentant, og justitsministeriet udpeger 2 medlemmer.

I forslaget § 3 har man alene anført, at rådet skal være rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet, idet de øvrige i udkastets stk. 3 nævnte opgaver kan afledes heraf.

Til § 19.

Bestemmelsen, der træder i stedet for udkastets §§ 22 og 23, pålægger den, der opdager ildebrand eller truende fare for ildebrand, at søge at dæmpe ilden eller afværge faren samt pligt til at alarmere brandvæsenet og underrette beboerne.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 24.

Justitsministeriet har ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at medtage bestemmelsen i udkastets § 24, stk. 1, 2. pkt., hvorefter der uden for bymæssigt bebygget område i tilfælde af brand fra ethvert beboelsessted inden for en afstand af 2 km fra brandstedet uopholdelig skal gives møde med så meget mandskab, som står i passende forhold til antallet af arbejdsdygtige beboere.

Bestemmelserne i udkastets § 24, stk. 3, og § 28 om bistand med køretøjer og redskaber er slået sammen til én bestemmelse, hvis formulering er forenklet, uden at der derved tilsigtes nogen realitetsændring i forhold til udkastet. Samtidig er bestemmelsen i udkastets § 28, pkt. 2, om erstatning for skade på de rekvirerede genstande udvidet til at gælde alt materiel.

Bestemmelsen om, at uenighed om erstatningen afgøres endeligt af amtmanden, er ikke medtaget i forslaget, idet justitsministeriet har ment, at afgørelsen af de nævnte erstatningskrav må overlades til domstolene.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 25 med enkelte ændringer. Således som forslaget er formuleret, vil den, der søger at hindre brandvæsenet i at foretage de i bestemmelsen hjemlede foranstaltninger, kunne straffes efter straffelovens § 119, stk. 1 og 3, og dette vil gælde ikke alene, når der er tale om et kommunalt brandvæsen, men også når der er tale om et privat brandvæsen, med hvilket der er indgået aftale i henhold til § 6, stk. 1, idet det private brandvæsen ved aftalen har fået tillagt offentlig myndighed.

Stk. 3 indeholder i overensstemmelse med udkastet en bestemmelse om, at skaden ved de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger betragtes som brandskade, men i forslaget har man yderligere medtaget en bestemmelse om, at såfremt skaden rammer marker, haver eller beplantninger, erstattes skaden af kommunen. En i hovedsagen tilsvarende erstatningsbestemmelse findes i øjeblikket for købstædernes vedkommende i § 27 i lov nr. 28 af 21. marts 1873 om brandvæsenet i købstæderne uden for København og for Københavns og sognekommunernes vedkommende i lov nr. 153 af 30. november 1874 om erstatning for den ved brandvæsenets sluknings- og redningsforanstaltninger bevirkede skade. Kommissionen har foreslået disse bestemmelser ophævet, jfr. betænkningen side 97.

Udkastets stk. 4 indeholder i sidste pkt. en bestemmelse om, at der ikke kan kræves vederlag for brandvæsenets forbrug af vand til brandsluk-